

dighed; man udtalte sin Tilslutning til Tanken, men man mente, at det kunde vente; for deres Skyld hastede det ikke. Den højtærede Minister udtalte, at der havde jeg læst ganske forkert; men det vilde have glædet mig, om jeg havde hørt af Ministeren, hvorledes disse Svar da skal læses. Man har jo set dem i Aviserne, og som jeg nævnede, de Byer, der er blevet spurgt, har udtalt deres Tilslutning til Tanken, men har ment, at det kunde være det samme med nu straks at faa den folkevalgte Byraadsformand. Kun en enkelt By, Skive, er nu i Færd med en Folkeafstemning om det; hvis Aviserne er rigtigt underrettede, svarede ogsaa der først Nej; men da Ministeren henvendte sig anden Gang, svarede der Ja. Nu siger den højtærede Minister; at man ikke kan regne med, at nogle enkelte Byer har svaret saaledes. Men det er jo i det hele kun nogle enkelte Byer, der har været Anledning til at rette Spørgsmaal til, og jeg tror at kunne fastholde, hvad jeg udtalte, at de Byer, til hvem dette Spørgsmaal er stillet, de Byer, som har haft Lejlighed til nu straks at kunne faa en af Byraadet valgt Byraadsformand, har stillet sig koldsindigt, har udtalt deres Tilslutning, men i øvrigt ladet det blive ved det gamle. Jeg fik af den højtærede Ministers Udtalelser ikke nogen Forklaring paa, hvorledes disse Svar da skulde læses, naar de skulde læses anderledes, end jeg mener at have læst dem.

Den højtærede Minister mente, at min Omtale af § 8, altsaa af Ændringen i Købstadkommunallovens § 12, var forkert, idet jeg mente, at den i Virkeligheden ikke giver Ministeren nogen som helst anden Myndighed end den, han har efter § 34. Thi, sagde Ministeren, den giver Ministeren en Ret, som han ikke har efter § 34, nemlig en Ret til at sætte ud af Kraft en Beslutning, hvorom der er Tvivl. Det var det, den højtærede Minister lagde Vægt paa, og det, der skulde vise, at § 12 siger noget helt andet end § 34, nemlig indfører Ministerens nye Ret til at sætte en Beslutning, hvorom der er Tvivl, ud af Kraft. Men jeg tillader mig i al Beskedenhed at spørge: Hvor staar det skrevet? Hvor staar det i den højtærede Ministers nye Forslags § 8, at det er Beslutninger, hvorom der er Tvivl, Ministeren kan sætte ud af Kraft? Der staar i den nugældende Købstadkommunallov i § 12, at naar en Byraadsbeslutning efter „Borgmesterens Formening“ o. s. v. strider mod Lovgivningen o. s. v. Men

her i Lovforslaget hedder det: „Saafremt en af Byraadet tagen Beslutning overskrider den Byraadet tilkommende Myndighed eller i anden Henseende er stridende mod Lovgivningen“. Jeg beder den højtærede Minister se, at her er ikke nogen som helst Tale om, at det er en tvivlsom Beslutning, som Ministeren derfor foreløbig vil have standset og nærmere undersøgt. Nej, det er akkurat de samme Ord som i § 34, at naar Byraadet vedtager en Beslutning, der er stridende mod Lovgivningen eller gaar ud over dets Myndighed o. s. v., saa kan Ministeren gøre dette. Den højtærede Minister giver den Forklaring, at § 8 giver Ministeren en ganske anden Ret, end han har efter § 34, idet det i den gælder tvivlsomme Beslutninger. Jeg tror imidlertid, at den højtærede Minister vil indrømme mig, naar han læser sin § 8, at det er der slet ikke Tale om. Der er Tale om Beslutninger, der er lovstridige, eller som gaar ud over den Byraadet tilkommende Myndighed. Der staar i § 8, at saadanne Beslutninger „kan Ministeren sætte ud af Kraft“; og i § 34 staar der, at naar Ministeren er kommet til Kundskab om, at Byraadet har vedtaget en saadan Beslutning, „træffer han de nødvendige Foranstaltninger“ o. s. v. Men naar en Indenrigsminister kommer til Kundskab om, at et Byraad har vedtaget en lovstridig Beslutning, er saa ikke den „nødvendige Foranstaltning“, som han er bemyndiget i § 34 til at foretage, først og fremmest den at sætte Beslutningen ud af Kraft? Saa det bliver virkelig saaledes, at § 12 og § 34 siger akkurat det samme. Derfor udtalte jeg før, at vilde man opfylde Købstadforeningens Ønske — og det, sagde jeg, havde jeg ikke noget imod —, at vi ikke giver Amtmanden denne Forpligtelse til at indberette eventuelle Sager for Ministeren, saa lad Paragraffen helt udgaa; thi som den staar nu, har den slet ikke noget med den tilsigtede Virkning at gøre, og den giver Ministeren en Myndighed, som han absolut har efter § 34, ingen ny og ingen større Myndighed, saaledes som den højtærede Minister vilde gøre gældende.

Oluf Jensen: Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelse om det forstærkede Krav eller Ønske, som fra Købstædernes Side skulde være fremme om at faa dette Lovforslag gennemført, at Byerne derfor i høj Grad skulde ønske, at dette Lovforslags Gennemførelse blev